การให้บริการทางสุขภาพหลังเกิดอุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มนักท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่

## บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้จัดทำขึ้น (1) เพื่อศึกษารูปแบบการให้บริการทางสุขภาพหลังการเกิด อุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มนักท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ (2) เพื่อวิเคราะห์ความต้องการของ นักท่องเที่ยว ที่มีต่อการให้บริการทางสุขภาพเมื่อเกิดอุบัติเหตุทางถนน ในจังหวัดเชียงใหม่ และ (3) เพื่อเสนอแนวทางในการให้บริการทางสุขภาพหลังเกิดอุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มนักท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่

โดยการศึกษาเป็นการศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพประกอบกัน การศึกษาเชิงคุณภาพ เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้างกับผู้ให้บริการทางสุขภาพที่เกี่ยวข้อง คือ ศูนย์รับแจ้งเหตุ เวียงพิงค์ และโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องและมีประสบการณ์กับการให้การช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ในการศึกษาเชิงปริมาณเป็นการสำรวจข้อมูลภาคตัดขวาง โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติทั้งที่ใช้ภาษาอังกฤษและภาษาจีนจำนวน 399 คน การสำรวจครั้งนี้ดำเนินการทั้งใน เขตอำเภอเมืองและนอกเขตอำเภอเมือง

ในส่วนของผลการศึกษาพบว่าการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นถึง (1) ความเป็นไปได้ในการ บังคับให้ทำประกันการเดินทางหรือประกันอุบัติเหตุ แม้ว่าต้องใช้เวลาอีกค่อนข้างนานในการทำ ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก็ตาม โดยนักท่องเที่ยวมีความเต็มใจจ่ายจำนวน 400 ต่อการ เดินทางหนึ่งครั้ง (2) ปัญหาด้านการสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติโดยเฉพาะชาติที่ พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ยังเป็นประเด็นที่สำคัญ ตลอดจนในพื้นที่ห่างไกลที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว เฉพาะกลุ่มยังมีปัญหาเรื่องการเข้าถึง (3) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติไม่ถึงร้อยละ 30 ที่รู้จัก หมายเลข 1669 หรือ application EMS 1669 และ (4) การให้บริการแพทย์ฉุกเฉินที่ดำเนินการใน ประเทศไทยรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ แต่ควรมีการอำนวยความสะดวกทั้งในเรื่องการ ให้บริการแพทย์ฉุกเฉินในเมืองท่องเที่ยวมากขึ้น

งานศึกษาครั้งนี้มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้ (1) โรงพยาบาลในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญควรมี การพิจารณาการจัดตั้งหน่วยงานประกันต่างประเทศ โดยอาจจะเริ่มจากการไปศึกษาดูงานที่ โรงพยาบาลป่าตองจังหวัดภูเก็ต และ (2) ควรเร่งประชาสัมพันธ์ช่องทางการแจ้งเหตุดังกล่าวเป็น เรื่องที่สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินควรเร่งดำเนินการ โดยเฉพาะผ่านทางระบบอินเตอร์เนต (3) ใน อนาคตอาจะมีการพัฒนาระบบ E-translator เพื่อให้เกิดความสะดวกขึ้นในการและ (4) การ พัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินในพื้นที่ห่างไกลหรือพื้นที่เฉพาะที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่อยู่ใน ชุมชน ยังเป็นเรื่องที่เป็นความท้าทายของระบบการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินในจังหวัด เชียงใหม่ และสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ทั้งนี้ทางเลือกในการขอความช่วยเหลือจาก หน่วยงานในพื้นที่เช่นมูลนิธิเป็นทางเลือกหนึ่งที่เป็นไปได้ หรืออีกแนวทางคือการอบรมให้กับ ผู้เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเสี่ยงในการเกิดเหตุ

## **Abstract**

The objectives of this study are to (1) study the emergency medical services (EMS) system for tourists in Chiang Mai (2) analyse requirement of international tourists for healthcare services after having road traffic accidents in Chiang Mai and (3) suggest the directions of emergency medical services for tourists in Chiang Mai.

This study included qualitative and quantitative methods: the semi-structure in-depth interview method and cross-sectional survey. We conducted interviews with healthcare professionals working in relevant hospitals including Chiang Mai Emergency Medical Services. We also conducted a cross-sectional survey with the international tourists. The sample size was 399 tourists both who using English and Chinese. The tourists traving in Maung districts and outside Maung district were interviewed.

There are 4 main finding. It is possible to proceed compulsory travel insurance or accident insurance with the international tourists; they were willing to pay 400 baht. There were communication problems with tourists speaking other languages apart from English; the difficulties on providing emergency services in remote areas were concerns. There were only 30% of international tourists knowing 1669 number or application EMS 1669. If possible, the tourist destinations would improve the emergency medical services more conveniently.

There are 4 main suggestions. The hospitals in Chiang Mai especially located near major tourist destinations would consider the establishment of a foreign insurance agency center. This might begin with a visit to Phuket Hospital in Phuket. In the near future, it would be necessary to develop E-translator system especially in tourist destinations. the National Institute for Emergency Medicine should promote the number "1669" and "application EMS 1669" urgently. Development of emergency medical systems in remote areas or specific areas with non-community tourism was a challenge for emergency medical services in Chiang Mai and the National Institute of Emergency Medicine. The choice of assistance from local agencies, such as the Foundation, is a viable alternative. Another approach is to train people involved in risky tourism.